

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 1585
van **GWENNY DE VROE**
datum: 4 september 2015

aan **BEN WEYTS**

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN, VLAAMSE RAND, TOERISME EN DIERENWELZIJN

Import van honden - 15 wekenregel - Sterftcijfer

In antwoord op mijn vraag om uitleg van 25 maart 2015 rond een mogelijke afwijking op de 15 wekenregel voor de import van honden (1492), antwoordde de minister (onder meer) het volgende: "Ik heb eens laten nakijken in de databank voor de registratie van honden of het onderscheid kan worden gemaakt tussen het sterftcijfer van honden met een Belgisch en met een buitenlands paspoort. Als we het onderscheid maken tussen honden jonger en ouder dan 4 maanden is de verhouding bij de Belgische honden 1 op 7. Bij honden jonger dan 4 maanden is het sterftcijfer ongeveer 8000. Voor oudere honden is dat 54.000. Dat is 1 op 7. Voor honden met een buitenlands paspoort is de verhouding 1 op 1. Er worden evenveel overleden honden jonger dan 4 maanden als ouder dan 4 maanden gerapporteerd. Dit is geen wetenschappelijk onderzoek, het is een indicatieve vaststelling. Ongetwijfeld worden niet alle honden geregistreerd.

Deze cijfers zijn intrinsiek zeer belangrijk. Vandaar het belang om ze zeer goed te kunnen duiden.

1. Over welke cijfers gaat het concreet?
2. Op welke precieze periode hebben deze cijfers betrekking?
3. Wat zijn de doodsoorzaken van de dieren? Kan de minister met andere woorden de geciteerde cijfers ook opsplitsen naar doodsoorzaak?
4. Gaat het vooral over cijfers die worden aangeleverd door de "broedfokkers", die verplicht zijn de documenten van hun overleden dieren terug te sturen naar de overheid, of zijn er ook cijfers van particuliere fokkers?
5. Heeft de minister zicht op de mate waarin particuliere fokkers de documenten van hun overleden dieren terugsturen naar de overheid?
6. De minister wijst erop dat het niet gaat over cijfers op basis van wetenschappelijk onderzoek.

Welke foutenmarge zit op deze cijfers en wat is de waarschijnlijkheidsgraad dat ze volledig kloppen?

7. Indien de cijfers betrekking zouden hebben op een periode van één jaar, hoe verhouden ze zich tot het totaal aantal honden dat in België wordt gehouden?
8. Beschikt de minister over de gemiddelde leeftijd van een hond in België? Zo ja, hoeveel bedraagt die?

9. Is de minister vragende partij om deze cijfers, die interessant zijn voor beleidsondersteuning, in de toekomst te verfijnen en te verduidelijken met het oog op een grotere transparantie en correctheid?

ANTWOORD

op vraag nr. 1585 van 4 september 2015

van **GWENNY DE VROE**

- 1-2. Het antwoord waarnaar u verwijst en dat ik gaf op vraag om uitleg nr. 1492 was gebaseerd op het antwoord dat ik gaf op schriftelijke vraag nr. 790 van 26 februari 2015.
Deze cijfers hadden toen betrekking op het aantal aangiftes van overlijdens van honden in Vlaanderen tijdens de laatste vijf jaar.
3. De doodsoorzaak wordt niet genoteerd in de databank.
- 4-5. Ik verwijs naar mijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 790.
6. De cijfers komen uit de databank voor honden. Het is duidelijk dat niet alle mensen op het ogenblik van het overlijden van hun hond eraan denken om dit te melden. De foutenmarge hierop is niet gekend.
7. Als ik de vraag goed begrijp, wordt gevraagd naar de verhouding tussen het aantal honden dat in een periode van één jaar voor het eerst geregistreerd wordt en het aantal honden dat in diezelfde periode aangegeven wordt als overleden. Voor 2014 bedroegen deze cijfers respectievelijk 159.854 en 22.642.
8. Ik beschik niet over de gemiddelde leeftijd van een hond in België. Het heeft ook niet veel zin om deze te laten berekenen aan de hand van de gegevens in de databank juist omwille van het feit dat niet alle sterfgevallen doorgegeven worden en de berekende gemiddelde leeftijd dan ook niet correct zal zijn.
9. Het doel van de databank zoals voorzien in de Dierenwelzijnswet is enerzijds om de verantwoordelijke van een verloren of achtergelaten hond terug te vinden en anderzijds om de controle op de handel te bevorderen. De gegevens die momenteel geregistreerd worden bieden reeds heel wat mogelijkheden, zowel voor controle als beleidsondersteunend. Het spreekt voor zich dat het registreren van bijkomende gegevens ook tot bijkomende kosten zal leiden, die ten laste komen van de eigenaars van de honden. Het is dan ook belangrijk het nut van de registratie van bijkomende gegevens goed af te wegen tegen de bijkomende kostprijs.